

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Arridæus Rex Macedoniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

mul cum illo maxima illa bella gesserant, ¹ partiti sunt. Inde ⁶ aliquanto tempore, ² sine usurpatione regali susceptas partes procuraverunt, ³ *Arridæo*, quodam *Philippo* Alexandri fratre regnante, ⁴ cui perimbecillo, verbo datum imperium videbatur, res autem penes eos erat, qui sibi exercitum & provincias distribuerant.

XXVI. Nec vero hic rerum status diu mansit, ⁵ omnesque se reges appellari maluerunt. ⁶ Primus in Syria post ² Alexan-

quatuor ventos cæli? Nam de Alexandro loquitur, & *staret* interpretantur viveret. *Drus.*

¹ Partiti sunt.] Appianus in Syriacis, *Amici Alexandri gentes subactas dividerunt in satrapias, Perdicca divisore, ex autoritate Philippi: nec multo post mortuis regibus regnarunt ipsi satrapæ.* Oros. lib. 3. cap. 21. *Alexander per duodecim annos tementem sub se orbem ferro pressit. Principes vero ejus XIV. annis dilaniaverunt, & veluti opimam prædam à magnæ leone prostratam avidi dispersere catuli, seque ipsos in rixam invicem irribatos prædæ amulatione fegerunt.* Idem.

² Sine usurpatione regali.] Nemo enim se regem appellabat, aut regis nomen usurpabat, quandiu aliquis ex stirpe Philippi Alexandrivi in vivis erat. *Idem.*

³ *Arridæo* quodam *Philippo.*] Proprium ei nomen *Arridæus* sive *Aridæus*: id post mutatum in *Philippus*, amore, ut creditur, *Philippi*; cujus stirpem *Macedones* unice amabant. *Iustinus*, cum equites quoque idem fecissent, *pedites indignati, nullas sibi consiliorum partes relictas, Aridæum Alexandri fratrem regem appellant, satellitesque illi ex tribu sua legunt, & nomine Philippi patris vocari jubent.* Malim *Arridæo.* *Iustinus* hoc nomen scribit *Ariddæo*, cum duplici *D. Drus.* Vide *Diodorum* 18. *Curtium* x. *Seneca* de beneficiis iv. *Quid sibi voluit providentia, que Aridæum regno imposuit? Illi putas hoc datum? Patri ejus datum est & fratri.*

⁴ Cui perimbecillo verbo.] Nomen re-

gium penes illum erat, autoritas penes alios. Vide *Iustinum* libro 13. Sic dico, nihil præter nomen habebat, quod *Sulpicius* appellat *imbecille* verbum, cum mentis non satis compos esse crederetur. *Appianus*, *Arridæus* amore stirpis *Philippi* electus fuit, *quantvis* mentis, ut putabatur, non satis compos esset, cum adhuc *Alexandri* filii essent sub *educatoribus.* Nam & mater prægnans observabatur. *Drusius.* Male hunc locum *Drusius* accepit. Nam dispungenda hæc sunt; cui *perimbecillo*, verbo datum imperium. Et sic omnia clara. Cæterum *Philippo* *Aridæo* successerunt tres liberi *Alexandri*, *Alexander*, qui in *Canone* *Ptolemæico* appellatur *Ægus*, *Hercules* & *Cleopatra*, quibus interfectis *Duces*, nullo jam regni hærede superstite, reges se appellant. *Horn.*

⁵ Omnesque se reges appellari maluerunt.] *I Machab.* 1. 9. *Alexandro* mortuo *servi* ejus *occupato* suo quisque loco, omnes sibi *diadema* imposuerunt, necnon eorum *posteri* per multos annos. *Primus* in *Asia* *Antigonus*, victo *Ptolemæo*, ab exercitu rex appellatus fuit, extinctis tum regibus *Aridæo* *Philippi* atque *Alexandri* filiis. Mox etiam *Ptolemæum* regem suum appellavit exercitus, ne ob eadem videretur victori cedere. *Drusius.* *Quinque* initio regna fuerunt, *Asiæ*, *Thraciæ*, *Macedoniæ*, *Syriæ*, *Ægypti.* Postea quicquid *Lysimachi* fuerat *Macedonico* regno adjectum, partim ab aliis occupatum est. Vide *Diodor.* *Iustin.*

⁶ *Primus* in *Syria* post *Alexandrum* *Rex* fuit.] Hoc verum non videtur. Nam ini-

Alexandrum ¹ *Seleucus* rex fuit, subjecta eidem ² *Perside* ac
³ *Babylone*. Qua tempestate Judæi annum stipendium,
⁴ trecenta argenti talenta ⁴ regi dabant: nec tamen per ex-

ter-

tio Syria paruit Ptolemæis regibus Ægypti. Respondeo Asiæ & Syria satrapam primum fuisse Antigonum. Eum bello vicerunt Seleucus & Ptolemæus: unde contentio inter hos duos de regno Syria. Qua de re videndus lib. 5. Polybius, ubi inter alia Antiochus queritur de injuria quam sibi fecerat Ptolemæus in occupandis Syria locis. Antigonum enim & Seleucum, qui primi ea loca occupaverant, verissimos ac justissimos dominos fuisse ajebat. Ideoque ad se, non ad Ptolemæum, Syria regnum, quasi hereditario jure pertinere. Quippe Ptolemæum adversus Antigonum pugnasse non sibi, sed Seleucorum locorum imperium quærentem. Præterea communem omnium regum concessionem in medium afferebat. Nam quo tempore, superato Antigono, dividere inter se regna Cassander & Lysimachus & Seleucus voluerunt, Seleuci esse omnem Syriam judicaverunt. Hæc ibi: quæ fortasse moverunt Eusebium (nam hunc Sulpicius sequitur) ut scripserit Seleucum primum in Syria regnasse annos xxxii. *Drusius.*

¹ *Seleucus.*] Cognomento Nicanor, *Eusebius.* Nicator, alii. Quæ putatur esse vera Macedonica dialectus. Appellatio à victoriis quas habuit. Alii dictum ita putant à Nicator quodam casu. *Drusius.* A victoriis dictum Νικητορα, tradit Appianus Syriaco. Ammianus 23. *Nicatori Seleuco victoriarum crebritas hoc indiderat cognomenti.*

² *Perside ac Babylone.*] Primum fuit satrapa Babyloniorum: postea factus est rex *Babyloniae Mediaeque*, Appianus: *Babyloniae & superiorum locorum*, Eusebius. Idem aliter. Nam superiora loca vocantur Media ac Persia, ut 1 Machab. VI, 1. *Rex Antiochus perambulans superiores regiones, audivit esse civitatem Elymaidam in Perside nobilissimam.* *Drus.*

³ *Trecenta argenti talenta.*] Annum vectigal sive tributum, quod Judæi Seleuco dabant, erant trecenta talenta non auri, sed argenti, aut eo plus. *Intra: Nam deficientibus Judæis ab eo, qui ci ultra trecenta argenti talenta annua pensaverant.* *Drusius.* Videtur significare, Judæam post Alexandrum tributum pendisse regi Syria Seleuco, cui Babylon, & Persis paruerit. Quod si credidit, vehementer erravit. Nam Judæam primum paruit Ptolemæo Lagi filio Ægypti regi, qui illam armis occupavit, teste Iosepho, & Eusebio: inde Ptolemæo Philadelpho, qui biblia convertenda per septuaginta Judæos interpretes procuravit; de quorum interpretatione mirabili, ac divina Iustinus, Tertullianus, Epiphanius, & Augustinus de civitate Dei, lib. xviii. cap. xlii. Tum Ptolemæo Euergeti, ad extremum Ptolemæo Eupatori filio ejus, quo tempore unus post alterum regnarunt in Syria, Seleucus Nicanor, Antiochus Soter, Antiochus Theus, Seleucus Callinicus, Seleucus Callinici filius, & Antiochus frater ejus, cognomento Magnus. Hic vero demum Ptolemæo Eupatori Syriam eripuit. Quod Ptolemæus Epiphanes successor Eupatoris ferre non potuit. Itaque misso Scopoduce, Antiocho illam extorsit. Sed Antiochus superato Scopoduce rursus recepit. Inde collocata Ptolemæo Epiphani in matrimonium filia Cleopatra, partem tributorum Judææ, nomine dotis illi attribuit, ac partem sibi retinuit. Judæa tamen in potestate regum Syriae mansit, Iosepho teste. *Sigon.*

⁴ *Regi dabant.*] Non Seleuco sed Ptolemæo Lagi, qui & Σωτήρ dicitur. Is Hierosolyma Sabbatho occupavit; ut ex Agatharclide Cnidio Iosephus xi, 1. ostendit. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πρὸς ἀρχιμεγάλωτες λαβῶν, ex montano Judææ